

til Kulturministeriet

9. marts 2015

DIF

DIF's udtalelse til Kulturministeriet på baggrund af Kulturredvalgets spørgsmål 143 og 144 (begge af 2. marts 2015) til Kulturministeren

Danmarks Idrætsforbund (DIF) er ved Kulturministeriets mail af 6. marts 2015 anmodet om at afgive en udtalelse til brug for Kulturministerens besvarelse af Kulturredvalgets spørgsmål 143 og 144 (begge af 2. marts 2015) til ministeren.

Spørgsmålene angår en konkret sag fra 2012/13 om eksklusion af et medlem af en sejlklub under Dansk Sejlunion.

Sagen har i 2013/14 været prøvet i det interne – og uafhængige – tvistløsningssystem i DIF-idrætten, først i Dansk Sejlunions Ordensudvalg og efterfølgende i DIF-idrættens Højeste Appellinstans. Dette er sket i overensstemmelse med reglerne i Dansk Sejlunion og DIF om de to tvistlösningorganers virke og kompetence.

Dansk Sejlunions Ordensudvalg traf afgørelse i sagen i november 2013 og ophævede eksklusionen. Denne afgørelse blev stadfæstet af DIF-idrættens Højeste Appellinstans ved afgørelse af 18. februar 2014, og sagen for Appellinstansen blev rejst af sejlklubben selv. Man vurderede, at der ikke var tilstrækkelig grundlag for eksklusion. I sagens behandling i Appellinstansen deltog 6 medlemmer, der alle er uddannet cand.jur., og 4 af medlemmerne er i deres civile virke dommere ved de danske domstole.

Sagen er et eksempel på det helt unikke ved tvistløsningssystemet i DIF-idrætten, nemlig at enhver idrætsudøver (foreningsmedlem) og idrætsforening – uanset idrætsdisciplin og niveau – som udgangspunkt har mulighed for at få sin sag prøvet i et uafhængigt og fagligt kompetent tvistløsningssystem.¹ Det sikrer retssikkerheden i DIF-idrætten.

Af nødvendig respekt for uafhængigheden af de interne tvistlösningorganer i DIF-idrætten afholder DIF's bestyrelse og administration sig helt principielt fra udtalelser om konkrete sager og deres afgørelse.

Om baggrunden for, at også eksklusionssager kan prøves i det interne tvistløsningssystem i DIF-idrætten – og ikke blot må henvises til de almindelige domstole – skal det dog generelt fremhæves, at en eksklusion er udtryk for, at medlemmet fratages muligheden for at deltage i idrætsaktiviteterne i

---

¹ Tvistløsningssystemet og virket for DIF-idrættens Højeste Appellinstans er nærmere beskrevet i vejledningen om Appellinstansen, som er tilgængelig på DIF's hjemmeside:
[file:///C:/Users/mbn.DIFD0M01/Downloads/DIFIdrttensHjesteAppellinstans1udgaveapril2014%20\(18\).pdf](file:///C:/Users/mbn.DIFD0M01/Downloads/DIFIdrttensHjesteAppellinstans1udgaveapril2014%20(18).pdf)

idrætsforeningen, og det falder naturligt inden for tvistløsningsorganers virke at sikre, at dette kun sker, hvor det er sagligt og rimeligt begrundet og i overensstemmelse med et almindeligt proportionalitetsprincip. En idrætsforening, der er medlem af et specialforbund under DIF – og dermed har adgang til alle de fordele, medlemskabet medfører – kan således ikke frit ekskludere et medlem, blot fordi det fornødne flertal opnås på generalforsamlingen. Ligesom i de almindelige disciplinærsager i DIF-idrætten, gælder der således også et saglighedskrav i eksklusionssagerne.²

Afgørelserne i den konkrete sag fra Dansk Sejlunions Ordensudvalg og DIF-idrættens Højeste Appellinstans betyder, at det ekskluderede medlem har ret til genoptagelse som medlem af sejlklubben.

DIF er bekendt med, at sejlklubben indtil primo marts 2015 ikke har ønsket at indrømme den ekskluderede denne ret til genoptagelse som medlem.

DIF er også bekendt med, at Dansk Sejlunion *de/s* har indskærpet over for sejlklubben, at klubben er forpligtet til at efterleve afgørelserne fra de dømmende instanser i tvistløsningssystemet i DIF-idrætten, *de/s* har varslet suspension af klubben i medfør af sejlunionens vedtægter, såfremt klubben ikke efterlever afgørelserne. Som specialforbund under DIF er Dansk Sejlunion netop forpligtet til at sikre, at sejlunionens medlemsforeninger efterlever afgørelserne i tvistløsningssystemet.

Efterspillet i den konkrete sag angår således det helt grundlæggende og principielle forhold, at *de afgørelser, der træffes af de kompetente og uafhængige dømmende instanser i DIF-idrættens interne tvistløsningssystem, skal respekteres og efterleves.*

Efterlevelsen af afgørelserne er en tvingende nødvendighed for, at systemet kan fungere og effektivt leve op til hovedformålet med dets etablering; at sikre retssikkerheden for både foreningsmedlemmer, idrætsforeninger, specialforbund m.v. Det er principielt ikke anderledes end for domme afsagt af de almindelige domstole. På dopingområdet (og snart på matchfixingområdet) er det tilmed en betingelse for idrætsorganisationernes modtagelse af tilskud, at denne efterlevelse af afgørelserne finder sted.³

Retssikkerheden i DIF-idrætten gælder på alle niveauer, herunder i relationerne 'medlem vs. forening', 'forening vs. specialforbund' og 'specialforbund vs. hovedorganisation (DIF)'. Retssikkerheden kan ikke gradueres alt efter, om den beslutning, der anfægtes, er truffet af fx i) en enkeltperson, ii) en bestyrelse eller generalforsamling i en idrætsforening eller iii) et organ under specialforbundet eller DIF.

---

² De retlige rammer i eksklusionssagerne er beskrevet i DIF's pjece 'Eksklusion fra DIF-foreninger – hvad gælder og hvordan skal sagerne håndteres?', som er tilgængelig på DIF's hjemmeside: [file:///C:/Users/mbn.DIFDOM01/Downloads/Eksklusion_fra_DIF-foreninger_-_Version_1_maj_2014%20\(2\).pdf](file:///C:/Users/mbn.DIFDOM01/Downloads/Eksklusion_fra_DIF-foreninger_-_Version_1_maj_2014%20(2).pdf)

³ Se senest Kulturministerens svar af 23. februar 2015 på spørgsmål 1 til L110.

Den konkrete sag og dens efterspil angår således ikke spørgsmålet om, hvorvidt DIF (og Dansk Sejlunion) generelt respekterer de beslutninger, der træffes i medlemsklubbernes bestyrelser og generalforsamlinger, således som det ellers synes forudsat i de omhandlede spørgsmål 143 og 144 til Kulturministeren.

Det er klart, at DIF generelt anerkender – og tilmed forsøger at skabe rammerne for – størst mulig selvbestemmelsesret i idrætsforeningerne. Men denne selvbestemmelsesret skal naturligvis udøves i overensstemmelse med de (retlige) rammer, der gælder for de almennyttige idrætsforeninger under DIF. Det gælder, uanset om rammerne udgøres af den almindelig lovgivning eller af idrættens egne regler (fx reglerne mod matchfixing, doping og krænkelser af børn og unge).

Med medlemskabet af et specialforbund under DIF, herunder Dansk Sejlunion, følger en lang række rettigheder og muligheder for idrætsforeningen; man kan tilmed tale om en begunstigende retsstilling. Samtidig følger der en række forpligtelser, hvori bl.a. indgår forpligtelserne til at efterleve DIF's (og specialforbundets) regelsæt og at agere sagligt og proportionalt i medlemsanliggender.

Det interne tvistløsningssystem i DIF-idrætten er i sig selv et eksempel på den kombination af rettigheder og forpligtelser, der følger af medlemskabet af et specialforbund under DIF. På den ene side kan idrætsforeningerne få efterprøvet retmæssigheden af de beslutninger, der direkte griber negativt ind i foreningens anliggender, og foreningen kan forvente, at en afgørelse i tvistløsningssystemet, der giver forening medhold, også effektueres. Omvendt må foreningen tilsvarende acceptere, at der i tvistløsningssystemet kan blive truffet afgørelser, der går foreningen imod. Det er netop essensen i et tvistløsningssystem.

Sager om eksklusion af et foreningsmedlem adskiller sig i denne forbindelse ikke fra de øvrige sagskategorier i DIF-idrættens tvistløsningssystem. Retssikkerheden er ens for alle, og afgørelserne i tvistløsningssystemet skal efterleves i lige stor udstrækning, uanset hvilket regelsæt og tema de vedrører.

